Р Е Ш Е Н И Е
№ 42947

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 33 състав,** в публично заседание на 08.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1336** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя А. В. Г., чрез адв. д-р Г. К. В., против Решение № РС-186-1/11.11.2025 г., издадено от председателя на Патентното ведомство на Република Б., с което е оставено без уважение искане с вх. № BG/N/2023/170036-4/20.05.2024 г., подадено от дружеството, за заличаване на регистрацията на комбинирана марка с рег. № 170036 „VSETT“, притежавана от „ЕРАЙДЪР“ ООД, за всички стоки от класове 6, 7 и 12 по Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ) на основание чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗМГО.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност и неправилност на оспорения административен акт поради постановяването му в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че процесната национална марка с рег. № 170036 „VSETT“ въвежда в заблуждение потребителите относно търговския произход и качеството на стоките, тъй като в търговския оборот знакът „VSETT“ се асоциира трайно с китайския производител Ningbo VSETT Intelligent Technology Co., Ltd (притежател на по-ранна марка на Европейския съюз с рег. №[ЕИК] „VSETT“, регистрирана на 06.06.2020 г. за стоки от клас 12), чийто официален дистрибутор за Б. е жалбоподателят. Твърди се, че регистрацията на идентичен знак от страна на „ЕРАЙДЪР“ ООД без съгласието на производителя създава реална опасност потребителите да смятат, че закупуват оригинални стоки от китайското дружество,

докато качеството и гаранцията на предлаганите от българския маркопритежател продукти не са гарантирани от производителя. Наред с това жалбоподателят въвежда доводи за наличие на основания за заличаване поради липса на отличителен характер (чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗМГО), обичайност на знака в търговската практика (чл. 11, ал. 1, т. 3 ЗМГО), противоречие с добрите нрави (чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО), недобросъвестност при заявяването (чл. 36, ал. 1, т. 2 ЗМГО) и вероятност от объркване по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, като прави искане за служебно съобразяване и пряко приложение на чл. 4, § 2 от Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. Релевира нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК, изразяващо се в необсъждане от административния орган на представеното официално писмо от китайския производител. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител. С молбите от 07.04.2026 г. и 03.06.2026 г., чрез процесуалния му представител поддържа жалбата и уточнява, че посоченият в нея номер[ЕИК]/2020 на марката на Европейския съюз (ЕС) е техническа грешка, като правилният номер е[ЕИК]/2020. Представя удостоверителни документи от EUIPO, писмо на производителя с превод и документи за разноски. При условията на евентуалност иска отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) на основание чл. 267 от ДФЕС. Претендира присъждане на направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – председателят на Патентното ведомство на Република Б., чрез процесуалните си представители юрк. Б. и юрк. М. П., оспорва изцяло жалбата като неоснователна и недоказана и моли съда да я отхвърли, а обжалваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. В депозираната подробна писмена защита от 09.10.2026 г. ответникът поддържа, че актът е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон. Излага съображения, че разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО урежда абсолютно основание за отказ и заличаване, което изследва дали самият знак носи невярна информация за присъщите материални свойства, естеството, качеството или географския произход на стоките, а не дали е гарантиран търговският произход. Поддържа, че твърденията за объркване относно производителя и конфликт с по-ранна марка касаят относително основание по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, а твърденията за нелоялно поведение – недобросъвестност по чл. 36, ал. 1, т. 2 ЗМГО, които основания не подлежат на служебна проверка от органа при липса на изрично сезиране и не могат да разширят предмета на съдебния контрол. Оспорва допустимостта и относимостта на съдебно-марковата експертиза, като поддържа, че поставените задачи и заключението излизат извън предмета на спора, тъй като изследват сходството между знаците и стоките и вероятността за объркване по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, а не заявеното основание по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО. Претендира юрисконсултско възнаграждение, поискано още с придружителното писмо, постъпило в съда с вх. № 3606/02.02.2026 г. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „ЕРАЙДЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Х. П. Р., редовно призована, не се представлява в съдебните заседания. От материалите по делото не се установява депозиран самостоятелен писмен отговор по съдебната жалба или направено искане за присъждане на съдебни разноски. В административното производство пред Патентното ведомство дружеството, чрез процесуалния си представител адв. Р. А., е оспорило допустимостта и основателността на искането за заличаване. Твърдяло е, че е продавало продукти на производителя и е заявило националната марка със съгласието и съдействието на негов представител. Оспорило е представения от искателя документ „AUTHORIZED RESELLER“, включително поради посочването в него на друго дружество C. AND SLOVAK MARKET GROUP

PZ S.R.O. Позовавало се е на представена търговска кореспонденция, фактура и разпечатки с изображения от интернет сайта на искателя.
Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа и страна следното:
Процесната национална марка с рег. № 170036 и словен елемент „VSETT“ е комбинирана, заявена е за регистрация на 07.06.2023 г. с вх. № 170036 и е регистрирана на 05.10.2023 г. със срок на действие на закрилата до 07.06.2033 г. в полза на „ЕРАЙДЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място]. Марката е защитена за стоки в класове 6, 7 и 12 по МКСУ, както следва: клас 6: „метални материали за строителство и изграждане; неелектрически кабели и жици от неблагородни метали; метални контейнери за съхранение или превоз; метални каси“; клас 7: „електродвигатели и двигатели с вътрешно горене, с изключение на такива за сухопътни превозни средства; съединителни елементи и трансмисионни предавки, с изключение на такива за сухопътни превозни средства“; и клас 12: „превозни средства“. Графичното изображение на знака включва стилизиран словен елемент „VSETT“, изобразен с удебелен шрифт в сив цвят, разположен в средата на щитовидна фигура в черен и червен цвят, с две звезди в горния ляв ъгъл и диагонални линейни елементи, със заявени защитени цветове: бял, черен, тъмносив, светлосив, оранжев и светлооранжев.
Административното производство по заличаване пред Патентното ведомство е образувано въз основа на искане с вх. № BG/N/2023/170036-4 от 20.05.2024 г., подадено от „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД чрез упълномощения адвокат Е. Т., на основание чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО срещу всички регистрирани стоки от класове 6, 7 и 12. В искането молителят е изложил, че е оторизиран дистрибутор за Б. на китайския производител Ningbo VSETT Intelligent Technology Co., Ltd., който притежава по-ранна марка на Европейския съюз (ЕС) с рег. №[ЕИК] „VSETT“ (заявена на 17.01.2020 г., регистрирана на 06.06.2020 г. за стоки от клас 12 със срок до 17.01.2030 г.). Молителят е навел доводи, че марката на „ЕРАЙДЪР“ ООД дублира изцяло европейския знак и създава заблуда у потребителите, че предлаганите от българското дружество продукти произхождат от оригиналния китайски производител, без да могат да осигурят същото качество и гаранция. Към искането са приложени свидетелство за регистрация на марка на ЕС № [ЕИК], документ за оторизирана препродажба („AUTHORIZED RESELLER“) и покана от „ЕРАЙДЪР“ ООД за преустановяване на ползването на знака.
Със заповед № 3-324-1 от 23.05.2024 г. на председателя на Патентното ведомство първоначално е назначен специализиран състав за разглеждане на спора. С уведомително писмо с изх. № BG/N/2023/170036-10 от 12.06.2024 г. Патентното ведомство е изпратило препис от искането за заличаване и приложенията към него на маркопритежателя „ЕРАЙДЪР“ ООД чрез адв. Р. А., като му е указало тримесечния срок по чл. 76, ал. 1 от ЗМГО за подаване на възражение.
В предоставения срок „ЕРАЙДЪР“ ООД, чрез адв. А., е депозирало възражение с вх. № BG/N/2023/170036-11 от 08.08.2024 г. (с отстранени нередовности на 10.09.2024 г.), с което е оспорило допустимостта и основателността на искането. Маркопритежателят е заявил, че е продавал оригинални продукти на китайския производител и е регистрирал националната марка със съгласието и съдействието на негов представител по предоставено описание на визията. Оспорил е представения сертификат „AUTHORIZED RESELLER“, като е посочил, че в него като дистрибутор фигурира трето лице - C. AND SLOVAK MARKET GROUP PZ S.R.O. Приложил е търговска кореспонденция (15 листа), фактура за покупка на стоки от 26.03.2024 г. на стойност 86 605,00 USD и разпечатки от сайта на молителя (www.goemotion.bg).
Срещу подаденото възражение молителят „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД е изготвил писмено становище, с приложени писмени доказателства: договор за дистрибуция от 13.05.2024 г.,

сключен между Ningbo VSETT Intelligent Technology Co., Ltd. и „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД (с превод на български език), както и официално писмо от китайския производител, адресирано директно до Патентното ведомство на Република Б., в което се заявява, че „ЕРАЙДЪР“ ООД е било само обикновен купувач без права на изключително представителство и без съгласие за регистрация на марката, като се настоява за заличаването ѝ. Посочените книжа са подадени първоначално по електронен път на 18.10.2024 г., но поради технически проблем при електронното валидиране са представени повторно и са входирани в Патентното ведомство на 22.11.2024 г. с вх. № BG/N/2023/170036-20 и вх. № BG/N/2023/170036-21.

С последващо допълнително становище с вх. № BG/N/2023/170036-23 от 30.12.2024 г. маркопритежателят „ЕРАЙДЪР“ ООД чрез адв. А. е оспорил новопредставените документи, като е поддържал, че договорът за дистрибуция от 13.05.2024 г. е сключен хронологично след регистрацията на марката през 2023 г., няма обратно действие и не засяга валидността ѝ, като е препотвърдил твърденията си за наличие на търговски отношения с производителя, основани на разменената кореспонденция и фактурата от 26.03.2024 г.

След приключване на писмената размяна на книжа, със Заповед № 3-666-1 от 03.10.2025 г., издадена на основание чл. 69, ал. 2 от ЗМГО, председателят на Патентното ведомство на Република Б. е определил специализиран състав за разглеждане на искането за заличаване и изготвяне на становище по спора в състав: председател – Х. Б. (юрист) и членове – И. И., А. Якмаджиева, Н. Д. и М. П., като със същия акт е отменена предходната Заповед № 3-324-1 от 23.05.2024 г.

Въз основа на изготвеното от определения специализиран състав писмено становище, с оспореното Решение № РС-186-1 от 11.11.2025 г. председателят на Патентното ведомство на Република Б. е оставил без уважение искането за заличаване на основание чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО. Административният орган е приел искането за процесуално допустимо по чл. 36, ал. 4 ЗМГО, а по същество - за неоснователно. В мотивите е изложено, че забраната по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО е абсолютно основание, изискващо самият знак да носи заблуждаваща информация за естеството, качеството или географския произход на стоките. Прието е, че процесният словен елемент „VSETT“ няма лексикално значение в езика и не описва характеристики на стоките от класове 6, 7 и 12, поради което не въвежда потребителите в заблуждение за свойствата на продуктите. Органът изрично е посочил, че твърденията за подвеждане относно търговския произход и колизията с по-ранната марка на ЕС съставляват относително основание по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, което не се проверява служебно и не е било предмет на валидно сезиране от активно легитимирано лице.

Жалбата срещу това решение е подадена чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на 13.01.2026 г. в 16:51:42 ч., получена от Патентното ведомство в 16:52:51 ч. и регистрирана с вх. № BG/N/2023/170036-30/13.01.2026 г., като към нея са приложени адвокатско пълномощно и платежно нареждане за внесена държавна такса по сметката на АССГ.

С Разпореждане № 5216/09.02.2026 г. съдът е конституирал страните по делото и е разпределил доказателствената тежест съобразно чл. 170 от АПК.

От заключението на приетата в съдебно заседание на 08.10.2026 г. съдебно-маркова експертиза (СМЕ), изготвена от вещото лице д-р инж. П. Й. И., се установява следното:

Сравняваните марки - по-ранната марка на ЕС №[ЕИК] „VSETT“ и националната комбинирана марка № 170036 „VSETT“, притежават идентичен словен елемент „VSETT“ (съвпадение по брой и поредност на буквите V-S-E-T-T), водещ до пълна фонетична идентичност. Визуалното сходство между знаците е определено като много високо предвид идентичния словен елемент, сходния удебелен и ъгловат шрифт, щитовидната форма на фона, наличието на две звезди в горния ляв

ъгъл и трите групи линейни елементи. Цветовите различия на националната марка (включване на оранжев цвят) представляват визуална разлика, но не неутрализират високото общо визуално сходство. В смислово отношение словният елемент „VSETT“ няма лексикално значение в езика и не описва характеристики или качества на стоките.
Относно обхвата на стоките вещото лице установява, че девет от общо десетте стоки от клас 12 на по-ранната марка на ЕС (мотопеди, тротинетки, скутери за хора с намалена подвижност, електрически велосипеди, триколки, електрически мотопеди, самобалансиращи скутери, двуколесни моторни превозни средства, скутери) попадат изцяло в общата категория „превозни средства“ на националната марка, поради което е налице идентичност по обхват. За стоката „помпи за велосипеди“ е констатирано ограничено сходство, докато за стоките от клас 6 и клас 7 на националната марка не се установява идентичност или съществено сходство с превозните средства от клас 12. Експертизата заключава, че съвкупността от установените характеристики създава у релевантния среден потребител вероятност от объркване и свързване между националната марка и по-ранната марка на ЕС.
По делото са приети и приобщени всички писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение, включително библиографски справки, свидетелство за регистрация на марка на ЕС №[ЕИК], писмени становища на страните, представените фактури и кореспонденция. Други доказателства не са ангажирани от страните.
Административен съд - София-град, след преценка на допустимостта и проверка на законосъобразността на оспорения акт, приема от правна страна следното:
Жалбата е процесуално допустима. Оспореното Решение № РС-186-1/11.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство на Република Б. е изпратено по електронен път на упълномощения в административното производство процесуален представител на молителя на 12.11.2025 г., а жалбата срещу него е депозирана чрез ССЕВ на 13.01.2026 г. (регистрирана с вх. № BG/N/2023/170036-30/13.01.2026 г.). Жалбата е подадена от надлежна страна, разполагаща с пряк и непосредствен правен интерес от оспорването по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК като адресат на неблагоприятен индивидуален административен акт, срещу подлежащ на съдебен контрол акт съгласно чл. 84, ал. 1 от ЗМГО във връзка с чл. 76, ал. 8 от ЗМГО. Сезиран е родово и местно компетентният административен съд чрез органа, издал акта, като са спазени законовите изисквания за форма и съдържание по чл. 150 и чл. 151 от АПК.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:
На основание чл. 168, ал. 1 АПК съдът проверява акта на всички основания по чл. 146 АПК. Административният орган и лицето, за което актът е благоприятен, установяват фактическите основания и изпълнението на законовите изисквания, а оспорващият отказа следва да установи условията за издаване на искания акт – чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК.
Оспореното решение е постановено от материално и териториално компетентен административен орган - председателят на Патентното ведомство на Република Б., овластен да се произнесе по искането, съгласно чл. 76, ал. 8 във връзка с ал. 7, т. 1 ЗМГО в редакцията към 11.11.2025 г. След изменението от 06.03.2026 г. съответните разпоредби са преномерирани като ал. 14 и ал. 13, т. 1. Тази преномерация не променя установеното в случая авторство на решението от органа, поради което не се установява липса на компетентност по чл. 146, т. 1 АПК.
Актът отговаря на законоустановената писмена форма, издаден е като електронен документ, валидно подписан с квалифициран електронен подпис, и съдържа всички задължителни реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК - индивидуализация на органа, страните и марката, фактически и правни основания, ясна разпоредителна част и указания за обжалване. Данните за подписа на председателя го разграничават от допълнителните служебни подписи в преписа. Не се установява

порок на формата, който препятства определянето на волеизявлението и съдебната му проверка.
В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Производството по чл. 69 и чл. 76 ЗМГО е стриктно проведено - със Заповед № 3-666-1 от 03.10.2025 г., издадена на основание чл. 69, ал. 2 ЗМГО, е определен надлежен състав по спорове, препис от искането е връчен на маркопритежателя по чл. 76, ал. 1 ЗМГО, като е осигурена пълна възможност за писмени възражения, становища и представяне на доказателства от двете страни. Неоснователно е възражението за нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК поради необсъждане на писмото от китайския производител *Ningbo VSETT Intelligent Technology Co., Ltd.*, тъй като съдържащите се в него констатации за липса на съгласие за регистрация и претенции за права касаят правни състави, които стоят извън предмета на първоначалното административно сезиране.
Решението на председателя на Патентното ведомство е постановено и в пълно съответствие с материалноправните разпоредби на ЗМГО.
Съгласно чл. 142, ал. 1 АПК съответствието с материалния закон се преценява към 11.11.2025 г. Този момент се различава от 07.06.2023 г., към който се отнася твърдението за недобросъвестност при заявяването. Предметът на административното производство по заличаване на марка е строго обвързан от заявените от искателя правно и фактическо основание (чл. 71, ал. 5 ЗМГО). Съгласно установената съдебна практика на Върховния административен съд (вж. Решение № 3011 от 18.03.2015 г. по адм. д. № 7028/2014 г., VII отд. на ВАС; Решение № 6356 от 01.06.2015 г. по адм. д. № 9243/2014 г., VII отд. на ВАС; Решение № 9483 от 20.06.2019 г. по адм. д. № 4351/2019 г., VII отд. на ВАС), административният орган е длъжен да се произнесе единствено в рамките на очертания от молителя предмет на спора и няма процесуално правомощие служебно да подменя основанието за заличаване на вече регистрирана марка. Съответно, съдебният контрол по чл. 168, ал. 1 АПК проверява законосъобразността на произнасянето на органа по въведеното искане и съдът не може да разглежда за първи път материалноправни основания за заличаване, които не са били предмет на административното производство.
Единственото заявено пред Патентното ведомство основание за заличаване е чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, не се регистрира, респективно подлежи на заличаване, марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите. Приложението на тази абсолютна забрана изисква марката като цялостен знак да съдържа обективно невярна информация или силно изразено, еднозначно послание, което средният потребител да възприеме като указание за конкретни материални качества, състав, свойства или географски произход, каквито стоките в действителност не притежават.
В конкретния случай процесният словен елемент „VSETT“ представлява буквена комбинация, която няма лексикално (семантично) значение в българския или в чужд език и не съдържа каквото и да било указание за естеството, техническите характеристики, състава, качеството или географския произход на регистрираните стоки от класове 6, 7 и 12 по МКСУ. Фигуративните елементи на марката - стилизиран щит, звезди и диагонални линии - също нямат описателен характер и не въвеждат заблуждаващи внушения относно свойствата на стоките. Ето защо атакуваният знак сам по себе си не носи подвеждаща информация за свойствата на продуктите, поради което предпоставките на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО не са осъществени.
Твърденията на жалбоподателя, че потребителите ще бъдат въведени в заблуждение, че предлаганите от „ЕРАЙДЪР“ ООД стоки произхождат от китайския производител *Ningbo VSETT Intelligent Technology Co., Ltd.* (притежател на по-ранна марка на ЕС №[ЕИК]), касаят заблуда относно *търговския произход* и вероятност от объркване между знаци и стопански субекти. Както

последователно приема практиката на ВАС (вж. Решение № 9326 от 02.08.2024 г. по адм. д. № 3467/2024 г., VII отд. на ВАС; Решение № 9270 от 26.07.2024 г. по адм. д. № 2906/2024 г., VII отд. на ВАС; Решение № 11654 от 30.10.2024 г. по адм. д. № 6971/2024 г., VII отд. на ВАС), заблудата относно характеристиките на стоките по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО е различен правен институт от защитата на търговския произход и вероятността от объркване с по-ранна марка по чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО. Относителните основания по чл. 12 ЗМГО не се проверяват служебно и тяхното предявяване в производство по заличаване (чл. 36, ал. 3, т. 1 ЗМГО) изисква изрично сезиране от активно легитимирано лице по смисъла на чл. 36, ал. 5, т. 1 ЗМГО – каквото е единствено притежателят на по-ранната марка или лице с изключителна лицензия при условията на чл. 115 ЗМГО. Жалбоподателят „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД има качеството на дистрибутор и не е носител на материално право върху по-ранната марка на ЕС, поради което не разполага с активна легитимация да релевира относителни основания за конфликт между марки, нито може да преодолее това законово изискване чрез превратно позоваване на абсолютното основание по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО.

Нововъведените в съдебната жалба оплаквания за липса на отличителност (чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗМГО), обичайност (чл. 11, ал. 1, т. 3 ЗМГО), противоречие с добрите нрави (чл. 11, ал. 1, т. 6 ЗМГО) и недобросъвестност при заявяването (чл. 36, ал. 1, т. 2 ЗМГО) са процесуално преклудирани за настоящото производство, тъй като не са били част от административното искане и административният орган не се е произнасял по тях (вж. Решение № 5973 от 18.05.2021 г. по адм. д. № 11714/2020 г., VII отд. на ВАС).

Неоснователно е и искането на жалбоподателя за служебно прилагане на недобросъвестността чрез директен ефект на чл. 4, § 2 от Директива (ЕС) 2015/2436. Съгласно установената практика на Съда на Европейския съюз, директивите не притежават хоризонтален директен ефект и не могат самостоятелно да пораждат задължения за частноправни субекти или да служат като директно основание за отнемане на регистрирани субективни права на трети лица в съдебен спор между частноправни субекти. Разпоредбата на чл. 4, § 2 от Директива (ЕС) 2015/2436 е въведена в българския правов ред в чл. 36, ал. 1, т. 2 ЗМГО, като законът предвижда специален административен ред за предявяване на искане за заличаване на марка поради недобросъвестност. Този ред не може да бъде заобиколен чрез инцидентно въвеждане на непредявени претенции пред съда. Позоваването от страна на жалбоподателя на Решение № 4199 от 25.06.2021 г. по адм. д. № 3387/2020 г. на АССГ е неоснователно, тъй като това решение е отменено с Решение № 5540 от 08.06.2022 г. по адм. д. № 11042/2021 г., VII отд. на ВАС, като предметът му е третирал доказването на реално използване на марка по чл. 77 ЗМГО, а не служебно прилагане на недобросъвестност.

Възражението на ответника за цялостна недопустимост на съдебно-марковата експертиза не се споделя от съда.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, експертиза се допуска и назначава тогава, когато за изясняването на определени факти и обстоятелства по делото са необходими специални знания в областта на науката, изкуството, занаятите или техниката. Доколкото съпоставянето на композиционните характеристики, стилизираните графични елементи, фонетичната структура и детайлният стоков обхват по МКСУ изискват специализирани експертни знания в областта на индустриалната собственост, събирането на това доказателствено средство е процесуално законосъобразно и допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 202 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът не е обвързан от заключението на вещото лице, а го обсъжда и преценява свободно заедно с всички останали събрани по делото доказателства. В тази връзка съдът възприема и кредитира като обективни,

пълни и обосновани експертните констатации на вещото лице д-р инж. П. И. относно графичната конструкция на знаците, пълното съвпадение на словния елемент „VSETT“, идентичното фонетично възприемане, високото визуално сходство, липсата на лексикално значение на думата, припокриването на стоките от клас 12 и спецификата на релевантния потребителски кръг, тъй като те почиват на подробен анализ на конкретни обективни.
Заключението на експертизата обаче има характер на доказателствено средство за установяване на релевантни факти, но не замества дължимата от съда правна квалификация по спора. Установените от експерта фактическо сходство между знаците, идентичност по обхват на стоките от клас 12 и възможна връзка между марките в съзнанието на потребителите са относими към фактическия състав на относителното основание по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО (вероятност от объркване при колизия на марки). От тези констатации обаче не следва автоматично осъществяване на абсолютното основание за заличаване по чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗМГО. Приложението на чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗМГО изисква самият знак да съдържа обективно невярно или подвеждащо послание относно естеството, качеството, географския произход или материалните свойства на стоките, каквото заблуждаващо съдържание в процесната марка „VSETT“ не е налице.
Наред с това, СМЕ по своето естество не изследва и не може да установи фактическите отношения между търговците – действителния производствен произход и качество на конкретно разпространяваните партиди продукти, валидността и обвързващата сила на дистрибуторските договори, представителната власт на участниците в разменената кореспонденция или наличието на надлежно съгласие за заявяване на марката на собствено име
Поради това цялостното възприемане и кредитиране на експертното заключение е напълно съвместимо с крайния правен извод на съда за недоказаност и неоснователност на заявеното основание за заличаване по чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗМГО.
По искането за преюдициално запитване, съдът съобрази следното: Направеното от жалбоподателя евентуално искане за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС на основание чл. 267 от ДФЕС следва да бъде оставено без уважение. Административен съд - София-град не е съдебна инстанция по смисъла на чл. 267, ал. 3 от ДФЕС, чиито актове не подлежат на обжалване, а съгласно чл. 267, ал. 2 от ДФЕС съдът упражнява право на преценка за отправяне на запитване само когато отговорът е необходим за правилното решаване на делото. Доколкото спорът пред настоящата инстанция е строго ограничен до законосъобразността на произнасянето по чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО, тълкуването на норми от правото на ЕС относно служебното разглеждане на недобросъвестност не е необходимо за постановяване на съдебния акт.
Предвид изложеното съдът приема, че Решение № РС-186-1 от 11.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство е издадено от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските:

С оглед изхода на правния спор и отхвърлянето на жалбата, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК направените от жалбоподателя „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД разноски остават изцяло в негова тежест.
Ответникът е представляван от юрисконсулт, направил е своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и е представил писмена защита със значение на списък по чл. 80 от ГПК. На основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК, чл. 37 от Закона за

правната помощ и чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в нормативно установения минимален размер от **102,26 (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) евро** което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на Патентното ведомство на Република Б..

В полза на заинтересованата страна „ЕРАЙДЪР“ ООД разноски не следва да се присъждат, тъй като дружеството не е направило искане и не е представило доказателства за направени такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във връзка с чл. 84, ал. 1 ЗМГО, Административен съд - София-град, Второ отделение, 33-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], против Решение № РС-186-1 от 11.11.2025 г. на председателя на Патентното ведомство на Република Б., с което на основание чл. 76, ал. 7, т. 1 ЗМГО е оставено без уважение искане с вх. № BG/N/2023/170036-44/20.05.2024 г. за заличаване на регистрацията на комбинирана търговска марка с рег. № 170036 „VSETT“, притежавана от „ЕРАЙДЪР“ ООД, [населено място], за всички стоки от класове 6, 7 и 12 по МКСУ, на основание чл. 36, ал. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 7 от ЗМГО;

ОТХВЪРЛЯ искане на „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС на основание чл. 267 от ДФЕС;

ОСЪЖДА „ГРИЙН И-МОУШЪН“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Патентното ведомство на Република Б., с адрес: [населено място] 1040, бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 52Б, съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: